

راه اندازی نخستین پاساژ اینترنتی صنایع دستی

نخستین پاساژ اینترنتی صنایع دستی کشور با هدف بسترسازی برای ارتباط مستقیم هنرمند و خریداران با حضور رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری کشور در حاشیه سی و یکمین نمایشگاه ملی صنایع دستی (عیدانه) راه اندازی شد.

امیرمهدی طاهری فر، مدیرعامل شرکت تعاونی حامیان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری ایرانیان در این باره به جام جم می گوید: یکی از بزرگ ترین مشکلات هنرمندان صنایع دستی عدم دسترسی آنها به ابزارهای نوین فروش محصولات، عدم امکان تعیین قیمت نهایی محصولات به دلیل وجود واسطه ها و نیز سخت بودن ایجاد بازارهای جدید است. اغلب هنرمندان به دلایل مختلف نمی توانند محصولات خود را به بازار هدف برسانند، چراکه اصولا بازاریابی و فروش تخصص آنها نیست، هنرمندان باید انرژی، وقت و خلاقیت خود را صرف تولیدات باکیفیت تر و بهتر کنند. به همین منظور این شرکت به عنوان حلقه واسط بین هنرمند و بازار و یکی از شرکت های وابسته به سازمان میراث فرهنگی با وظایفی از جمله حمایت از هنرمندان و بسترسازی برای فروش محصولات آنها به نفع خودشان، اقدام به راه اندازی سامانه فروش دیجیتال محصولات صنایع دستی با ایجاد وبگاهی به عنوان پاساژ اینترنتی کرده است.

طاهری فر می افزاید: به این ترتیب هنرمندان در هر جای کشور می توانند بدون واسطه از بستری که توسط شرکت حامیان ایجاد و به صورت مداوم به روزرسانی و پشتیبانی فنی می شود، محصولات شان را با قیمت مورد نظر خود در اختیار مصرف کننده قرار دهند و خریداران نیز می توانند مطمئن باشند پولی که بابت خرید صنایع دستی می پردازند، به صورت مستقیم به حساب هنرمند واریز می شود،/ جام جم

طراح:بیژن گویانی

جدول شماره ۵۳۴۵

جدول عادی

افقی: ۱) عیب و نقص- بیان آرزو- برشی از هندوانه (۲ ضحاک را سرنگون کرد- پارچه سفید روی لحاف (۳ نقطه های ریز عکس- فرمان ها - مسیحی (۴ عقیده- رختکن حمام های قدیمی - ماده غذایی دریایی گرانقیمت (۵ نقشه صحنه تصادف- اهل سنت بودن- گوشه نشین شطرنج (۶ زهر- سنگ چاقو تیزکنی- پزندگانی که نشست- فرزند نتیجه- کلمه هشدار اصحاب قبل را دچار عذاب کردند (۷ ته نشست- فرزند نتیجه- کلمه هشدار (۸ پرده گوش- بی رنگ کردن مو- خواهش (۹ پاسخ مثبت- کم ارتفاع- غلاف فشنگ (۱۰ رمانی نوشته جمال میرصادقی (۱۱ اخوذ گذشتن- پایان نامه (۱۱ قورباغه- رشته ای در شمشیربازی- گیاهی برای درمان سرفه (۱۲ دفاع آخر در ورزش- سقف نیمکره- سگ انگلیسی (۱۳ هوس ها- طول- سازمان بین المللی استاندارد (۱۴ قضاوت -از جمله بناهای به جامانده از تخت جمشید (۱۵ گوارا- از ایالات آمریکا- از محلات شمال تهران.

عمودی: ۱) هنرپیشه زن - به آدم بی ریا و صادق گفته می شود (۲ قدرت- سنگی زینتی- مخزن چربی شتر (۳ گلن راه (۱۳ تلاوت کننده قرآن - پهلوان (۴ مهم تر- راه یافتن به داخل چیزی- فراوان (۵ پله روسی- دربان- نوعی سس غلیظ - پول ژاپن (۶ شعر کوتاه ژاپنی- نوعی موشک نظامی (۷ معاصر- نوعی نوشیدنی میوه ای با لایپوش - بلند مردان قدیم (۸ واقف و مطلع - رساندن پیام- گروه محافظان ویژه (۹ خجلت- نوعی طبل- گوشه نشینی

کاروان گردشگری و صنایع دستی به البرز رسید

تا بیست و هفتم همین ماه وقت دارید از يك جشنواره شاد و سرگرم کننده و پرمحتوا در استان البرز بازدید کنید؛ جشنواره گردشگری، صنایع دستی و اقوام که از همین امروز در کاروانسرای تاریخی شاه عباسی شهر کرج، واقع در میدان شاه عباسی افتتاح شده و محصولاتی از صنایع دستی و زیورآلات و لباس های سنتی و عرفیات گیاهی گرفته تا محصولات عشایری را می توانید در آن ببینید و بخرید و حالش را ببرید./ جام جم

عکس:

چاووش هماوندی جام جم

گزارش جام جم از استقبال نه چندان گرم مردم از نمایشگاه صنایع دستی

همه نیامده بودند!

می گوید پته طلاست؛ برای ما کرمانی ها به قدر طلا ارزش دارد، برای همین از قدیم در چهیزیه همه دختران بوده، حالا هم که پته گران است و وسع مردم نمی رسد، باز حتما باید تکه ای پارچه پته دوزی شده در چهیزیه باشد، رسم است...

طلاهای خوش اما روی دستش مانده، خریدار نداشته. توی این شهر بزرگ و درندشت، کسی قدر طلاهایش را آن طور که باید ندانسته و حالا باید طلاهایش را بردارد و برود دیار خودش، همان جا که قدرش را خوب می دانند... محوطه داخلی و بیرونی نمایشگاه بین المللی پایتخت، خلوت و تاریک است، چراغ های سی و یکمین نمایشگاه ملی صنایع دستی هم پس از چهار روز خاموش شده. غرفه دارها بساطشان را جمع کرده و باید برگردند به شهرها و روستاهایشان؛ دور و نزدیک، زن میانسال کرمانی هم باید برگردد، اما راضی نیست، پته هایش فروش نرفته، حتی هزینه اجاره غرفه اش درنیاوده، متضرر شده و خسارت دیده است... این سرنوشت بخشی از صدها هنرمندی بود که امسال در نمایشگاه عیدانه و ملی صنایع دستی شرکت کرده بودند؛ ناراضی و پشیمان.

نمایشگاه صنایع دستی بلاشبیه مثل صحنه محشر و قیامت است؛ حال همه هنرمندان و غرفه داران در آخرین ساعات آخرین روز نمایشگاه یکسان نیست؛ برخی راضی و خوشحال و روسفید از سود و فروش خوب، بعضی غمگین و مغبون و خسارت دیده و برخی هم نگران، بین این دو گروه مانده اند تا به حساب و کتابشان رسیدگی کنند و آمار دخل و خرجشان را بگیرند، به این امید که شاید سودی ببرند و دست خالی به شهر و دیار و جمع خانواده بازنگردند.

چهارشنبه سوری را آیینی برگزار می کنیم

مدیرکل میراث فرهنگی استان اردبیل از نمایش آثار آیینی شهرهای اردبیل در شب چهارشنبه سوری خبر داد و گفت: این مهم با هدف احیای آیین های کهن و فراموش شده و معرفی گسترده آن انجام می شود.

آیین تکم گردانی یکی از این برنامه هاست که در سطح شهر اردبیل اجرا می شود، همچنین اجرای برنامه های نمادین و شاد در مناطق روستایی که بناهای تاریخی فاخر دارند./ جام جم

پشیمان از حضور در نمایشگاه

خانم کرمانشاهی، پته دوز کرمانی به همراه دخترش و با انواع رومیزی های زیبای پته دوزی شده به نمایشگاه آمده است.

تقریبا در همه نمایشگاه های ملی پایتخت شرکت کرده، اما یادش نمی آید که در هیچ نمایشگاهی به اندازه این بار ضرر کرده باشد؛ دو میلیون و ۸۰۰ هزار تومان هزینه اجاره غرفه ام شده، اجاره خاور برای آوردن و بردن بارهایم از کرمان به تهران و بالعکس هم می شود یک میلیون و ۶۰۰ هزار تومان، شبی ۲۰۰ هزار تومان هم برای اسکان در سونیتی در محله ناصرخسرو می دهم که با پول خورد و خوراک و هزینه رفت و آمد روزانه تا نمایشگاه، سرجمع بین پنج تا شش میلیون تومان می شود، اما من در مدت چهار روز نمایشگاه فقط حدود دو میلیون تومان فروش داشتم و کاملا ضرر کرده ام.

کرمانشاهی از روزگار خوش هنرمندان صنایع دستی هم یادی می کند؛ روزگاری که خیلی دور نیست؛ تا همین پنج سال پیش، حضور در نمایشگاه های صنایع دستی کاملا رایگان بود. اجاره غرفه نمی دادیم و محل اسکان مان هتل استقلال تهران بود، با اقامت و پذیرایی رایگان. حتی هزینه حمل و نقل بارم به تهران را خود اداره میراث فرهنگی متقبل می شد. خانم کرمانشاهی درحالی از فروش اندکش ناراضی است که غرفه اش در سالن ۸ و ۹ بود؛ جایی که هنرمندان سالن ۱۰ و ۱۱ غیبه آن را می خوردند و می گفتند اگر ما در سالن ۸ و ۹ بودیم، فروشمان بهتر بود. راست هم می گفتند سالن ۱۰ و ۱۱ پشت سالن بزرگ و طویل ۸ و ۹ است. بسیاری از مردم فقط می رسند با حوصله می کنند اولین سالن را بگردند و احتمالا خریدی کنند.

خدادادی، مسؤول غرفه سراجی اصفهان در همین سالن بود. او هم از فروش اندکش ناراضی بود و می گفت حتی اجاره غرفه یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومانی اش را هم درنیاورده. صاحب غرفه چرم خراسان رضوی هم ناراضی بود و به ما گفت جای بد غرفه، دلیل مشتری نداشتن و فروش اندکش بود.

راضی هستیم، خداراشکر

درست در نقطه مقابل گروه شرکت کنندگان ناراضی نمایشگاه، گروه کوچک دیگری وجود دارد که هم از شرکت در نمایشگاه راضی بودند و هم از سود خوبی که عایدشان شده بود. مسلما بیشترشان در سالن ۸ و ۹ بودند، مثل ایوبی، فروشنده و سایل و ظروف تزئینی و غیر تزئینی خاتم کاری اصفهان که غرفه ای سرنبش در سالن داشت و

خستگی به تن عشایرمانند

زوم ۱

در بیرون از دو سالن بزرگ غرفه های صنایع دستی و در فضای باز و البته پشت سالن ها (جایی دور از چشم و محل تردد مردم)، سیاه چادرهای عشایر بود؛ از لرستان، چهارمحال و بختیاری، کردستان و ایلام گرفته، تا خراسان رضوی و جنوبی. سیاه چادرها جایی بود برای رفع خستگی مردم، آنجا که روی قالی های دستباف پهن شده در سیاه چادر نشسته و به پشتی ها تکیه داده و آش و نان محلی می خوردند. در راسته سیاه چادرها، غیر از سیاه چادر لرستان که کاملا متضرر شده بود و چادر خراسان رضوی که سرخوش و راضی از سود و فروش عالی بود، بقیه به ما گفتند که مردم برخلاف نمایشگاه های قبلی کم آمدند و کم خرید کردند و با این میزان فروش فقط توانستیم هزینه سیاه چادر و رفت و آمد و کارگرایمان را دربرآوریم.

حال خوش هنرمندان در اولین روز حضور در نمایشگاه

گزارشی که در بالای صفحه خواندید، محصول آخرین روز و آخرین ساعات نمایشگاه ملی صنایع دستی بود. ما در اولین روز و ساعات اولیه افتتاح نمایشگاه هم به آن سری زده و با هنرمندان گفت وگو کرده بودیم؛ همان زمانی که تازه نفس وارد نمایشگاه شدند و امیدها داشتند به فروش خوب و دست پر بازگشتن به شهرها و خانه هایشان. خلاصه ای از برخی گفت وگوهایمان با هنرمندان (در زیر می خوانید.

هدی ولی بیگی، هنرمند قلمزن اصفهانی که از اطلاع رسانی در مورد زمان برگزاری و نحوه شرکت در نمایشگاه ابزار رضایت می کرد، دستاوردهای این رویداد را مثبت دانسته و گفت: مهم ترین دستاورد شرکت در نمایشگاه های صنایع دستی برای من، آشنایی با افرادی است که در زمینه صادرات فعالیت می کنند. غرفه بعدی به رشته معرق چوب اختصاص داشت. الناز زبردست، هنرمند البرزی، که به گفته خودش در نمایشگاه شهرپور هم شرکت کرده و از میزان فروش و فرصتی که برقراری ارتباطات تازه در آن دوره برایش ایجاد کرده بود ابراز خشنودی می کرد، گفت: امرار معاش از طریق هنر دشوار بوده و در واقع بازاریابی و بحث فروش و صادرات کار هنرمند نیست.

کوروش ششوری، هنرمند همدانی صاحب تابلوهای سفالی که تلاش می کند از این طریق پوشش ها و رقص های محلی ایرانی را جاودانه کند، چهار سال است که در نمایشگاه های صنایع دستی شرکت می کند و البته گلایه اصلی اش از مدیران صنایع دستی، ضعف در اطلاع رسانی است. او در این باره گفت: تبلیغات تلویزیونی و بیلبوردی در سطح شهر می تواند بسیار پررنگ تر از چیزی باشد که حالا هست. برای مثال معاونت صنایع دستی در همکاری با شهرداری ها می تواند بیلبورد یا امکانات تبلیغاتی دیگری را که در سطح شهر بسیار است، در اختیار هنرمندان صنایع دستی قرار دهد و از این طریق این هنرمند را به جامعه معرفی و بر جنبه های هنری و نیز کاربردی تولیدات صنایع دستی تاکید کند؛ اقدامی که در آستانه برگزاری نمایشگاه های صنایع دستی، علاوه بر فرهنگ سازی، جنبه تبلیغاتی نیز خواهد داشت.

در فضای میانی نمایشگاه، یک محوطه اختصاصی و با دکور ویژه دیده می شد که به هنرمندان استان خوزستان تعلق داشت. به سوشن رفتم و با یکی

زوم ۲

چرامردم نیامدند؟

دلایل فروش اندک به گفته هنرمندان شرکت کننده در نمایشگاه شامل این موارد بود:
دوره کوتاه برگزاری نسبت به نمایشگاه های پیشین (چهار روز به نسبت دوره های هفت روزه قبلی)
جانمایی غرفه در سالی که تردد مردم در آن کم بود (که البته این امر کاملا تصادفی و برحسب زمان ثبت نام آنها در سایت معاونت صنایع دستی بوده، یعنی هرکه زودتر اقدام کرده در سالن جلویی نمایشگاه صاحب غرفه شده است).
زمان نامناسب برگزاری نمایشگاه (برگزاری یک هفته مانده به عید وقتی که مردم خریدهای مهم تری مثل پوشاک و ... دارند یا درحال برنامه ریزی برای سفر هستند، عملا باعث می شود وقتی برای حضور در نمایشگاه نداشته باشند).
پایین آمدن توان اقتصادی مردم (سال به سال و نمایشگاه به نمایشگاه از میزان بازدیدکنندگان و خریداران صنایع دستی که هر بار قیمتشان به واسطه گرانی مواد اولیه، بیشتر می شود، کاسته می شود).

از هنرمندان کپوباف این استان هم صحبت شدم. اختر رسول منش که به گفته خودش هر سال در این نمایشگاه شرکت کرده، ضمن ابراز رضایت از حضورش در این رویدادها، فروش خوب محصولاتش در نمایشگاه، آشنایی با دیگر هنرمندان و نیز مسؤولان صنایع دستی کشور را از دیگر جنبه های مثبت نمایشگاه عنوان کرد. این هنرمند نیز مثل دیگر هنرمندان، گرانی و کمیابی مواد اولیه را دشواری کاری این روزهای خود و همکارانش دانست؛ موضوعی که او را در اداره کارگاهش با مشکل مواجه کرده.

در نمایشگاه چند غرفه به هنرمندان پته دوز کرمانی اختصاص یافته بود. از میان آنها، با حمیده شورآبادی گفت وگو کردم که سومین سال حضورش در نمایشگاه بود. او هم مانند دیگر هنرمندان از نمایشگاه راضی بود و تنها گلایه اش مشکل اسکان بود. به گفته او، هنرمندان شهرستانی برای شرکت در نمایشگاه، با مساله اسکان مواجه اند و باید هزینه زیادی را برای این موضوع اختصاص دهند که در شرایط کنونی با بالا رفتن سرسام آور قیمت مواد اولیه و دستمزدها، فشاری مضاعف است.

گفت وگوهای زیادی داشتیم و هنرمندان هم حرف ها و پیشنهادها و انتقادات زیادی که فضا و مجال بیانشان در اینجا نیست، مهم این که در اولین روز نمایشگاه همه راضی از حضور در این رویداد مهم هنری ملی بودند، خدا کند تا آخرین روز راضی و خوشحال بمانند و پرکت به غرفه هایشان ببارد.